

Arrest

nr. 162 605 van 23 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 4 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BULTHÉ loco advocaat B. VAN BAEVEGHEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn, en geboren te zijn op 1 januari 1985, te Adi Bagie, Eritrea. U liep school tot en met de zevende graad van het onderwijs, en hield daarna op met schoollopen daar uw ouders u verloofden met uw huidige echtgenoot, daar ze vreesden dat u anders gedwongen zou worden de militaire training, en daaropvolgende militaire dienstplicht, aan te vatten. U huwde op 29 november 2008 met Okubay Gebrezigabiher, met wie u twee kinderen heeft. Uw man deserteerde uit het Eritrese leger, en verliet illegaal Eritrea. U werd hiervan op de hoogte gebracht, en er werd u een boete opgelegd van 50 000 Nakfa, die u binnen twee maanden diende betaald te hebben. Indien u dit niet zou betalen, zou u geen recht meer hebben op het gebruik van

landbouwgrond, en kon u gearresteerd worden. Daar u de u opgelegde boete niet kon betalen, en u vreesde in de gevangenis te belanden, besloot u Eritrea te verlaten. U vatte op 6 maart 2012 de voettocht richting de Eritrees-Ethiopische grens aan. U kwam onderweg geen enkele controlepost tegen, en wist te voet de grens over te steken. Aangekomen te Ethiopië werd u meegenomen naar een ontvangstcentrum voor vluchtelingen, waar uw identiteitskaart ingehouden werd. Nadien werd u ondergebracht in het vluchtelingenkamp 'Mai Aini' in Noord-Ethiopië. U verbleef in dit vluchtelingenkamp gedurende twee jaren, en reisde nadien, in april 2014, met behulp van een smokkelaar verder naar Soedan, waar u twee dagen verbleef te Khartoem. Nadien reisde u verder naar Libië, waar u op 29 april 2014 gearresteerd werd door de politie. U verbleef ongeveer een maand in een gevangenis te Misrata, en nadien een tweetal maanden in een gevangenis te Tripoli. Nadien betaalde u een smokkelaar om per boot naar Italië te reizen. Nadat u aankwam te Italië reisde u verder, via Frankrijk, naar België, waar u aankwam op 28 juli 2014. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 30 juli 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde school gelopen te hebben te 'Megedi Remzi' van graad 1 tot en met 5, en nadien van graad 6 tot graad 8 te Metera, waarbij u eraan toevoegde **dat u de 8e graad niet beëindigde** (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Later tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u **dat u ophield met schoollopen** in het academisch jaar 2006-2007, en verklaarde u dat u **op dat moment schoolliep in de 7e graad. Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u het 'eerste jaar middelbaar onderwijs' te hebben afgewerkt in het jaar 2008** (zie 'Verklaring DVZ', p. 4 punt 11). U geconfronteerd met de vaststelling dat u voor de pauze tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde de 8e graad te hebben aangevat, en na de pauze verklaarde de 8e graad niet te hebben aangevat, antwoordde u dat u bedoelde dat u wel mocht overgaan naar de 8e graad, maar u dat niet deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de vaststelling dat u op de DVZ verklaarde school te hebben gelopen tot, en uw attest te hebben behaald in het jaar 2008, antwoordde u – **de tegenstrijdigheid waarmee u geconfronteerd werd, negerend** – dat u zei dat in het schooljaar 2006-2007 leerlingen uit de school meegenomen werden naar Wia, uw ouders dat niet wilden, u moest ophouden [met schoollopen] en u huwde in 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U nogmaals geconfronteerd met uw verklaring afgelegd op de DVZ, antwoordde u dat u er zei dat u huwde op 29/11/2008 – hetgeen inderdaad te lezen valt in het verslag van uw gehoor op de DVZ (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 14 en p. 6, punt 15a), naast uw verklaring aldaar, dat u in het jaar 2008 het eerste jaar van het secundair onderwijs beëindigde. **Het dient reeds opgemerkt dat de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen afgelegd op de DVZ en deze afgelegd op het CGVS, alsook de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen afgelegd op het CGVS, en uw onvermogen een redelijke verklaring te bieden voor deze tegenstrijdigheden, afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde schoolcarrière in Eritrea, en bij uitbreiding aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden Eritrese herkomst en nationaliteit.**

Gevraagd wanneer u begon met schoollopen, dan wel hoe oud u was wanneer u de eerste graad van het onderwijs aanvatte, antwoordde u dat toen ongeveer zeven jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). **Gevraagd of u ooit tweemaal dezelfde graad deed, ofte een graad opnieuw moest afleggen, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u tweemaal de vierde graad te hebben gevolgd.** Gevraagd in welke graad u schoolliep, wanneer Ethiopische strijdkrachten de subzone Senafe bezetten in het jaar 2000, antwoordde u dat u toen in de derde graad zat. Gevraagd hoe het mogelijk is dat – gegeven uw verklaring dat u op 7-jarige leeftijd begon met schoollopen, alsook de door u opgegeven geboortedatum in het jaar 1985 – u pas in de derde graad zat in het jaar 2000, gezien u, zo blijkt uit uw eigen verklaringen, de eerste graad aanvatte in het jaar 1992, verklaarde u dat u niet steeds naar school ging, u gezondheidsproblemen kende, en u toen geen school liep. **Gevraagd of u – gegeven uw verklaring dat het 8 jaren [i.e. 1992-2000] duurde vooraleer u de eerste drie graden deed – dan nooit de 1e, 2e of 3e graad diende te herhalen, verklaarde u dat u enkel stopte met schoollopen gedurende bepaalde periodes, maar de graden niet herhaalde.** Gevraagd tussen welke graden u dan periodes ophield met schoollopen, antwoordde u het niet meer precies te weten. Gevraagd

wanneer u naar de 4e graad overging, antwoordde u dat u naar de 4e graad ging wanneer de Ethiopische strijdkrachten vertrokken waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u op dat moment dan met de vierde graad begon, antwoordde u dat u met de 3e graad begon, om [nadien] naar de 4e graad over te gaan. Gevraagd of u dan, voordat de Ethiopische strijdkrachten Eritrea binnenvielen in het jaar 2000, nog maar in de tweede graad schoolliep, antwoordde u – **tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring hieromtrent – dat u reeds de eerste drie graden gedaan had, maar u de 3e graad moest herhalen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). **Dat u eerst opperde enkel de vierde graad te hebben moeten overdoen, en graden 1, 2 en 3 niet diende te herhalen, en later dan weer verklaarde dat u eigenlijk ook de 3e graad herhaalde, doet verdere twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.** Gevraagd hoe oud u was op het moment dat u ophield met schoollopen, antwoordde u dat u toen ongeveer 19 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). **Ter verduidelijking en bevestiging gevraagd of u daar zeker van bent, dan wel of u dit gist, antwoordde u daar zeker over te zijn.** U geconfronteerd met de vaststelling dat, indien u 19 was wanneer u ophield met schoollopen, dit betekent dat – gegeven de door u opgegeven geboortedatum – u ophield met schoollopen in het jaar 2004, vraagt u zich af waarom dat zo is. **U uitgelegd dat iemand die geboren werd in het jaar 1985, 19 jaar oud wordt in het jaar 2004, verklaarde u plots dat u tóch niet zeker bent dat u 19 was – hoewel u net ervoor met zekerheid aangaf dit te weten, en dit nogmaals bevestigde wanneer u gevraagd werd of u daar wel zeker van bent, dan wel of u dit gist.** U gewezen op deze vaststelling, en benadrukt dat u daarom ook expliciet gevraagd werd of u wel zeker was van uw antwoord, verklaarde u enkel dat het normaal is dat u zich vergist.

Het dient vastgesteld dat de manier waarop u uw antwoorden wijzigt naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde schoolcarrière in Eritrea, en bij uitbreiding aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden Eritrese herkomst en nationaliteit.

U gevraagd welk schoolniveau er volgt op het schoolniveau ‘lager onderwijs’ – dat in Eritrea graden 1 tot en met 5 omvat – antwoordde u ‘secundair’ (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd welke graden het schoolniveau ‘secundair’ omvat, antwoordde u graad 6 tot 11. **Gevraagd of er geen schoolniveau is tussen het niveau ‘lager onderwijs’ en het niveau ‘secundair onderwijs’, antwoordde u, ontwijkend, dat je nadien naar Sawa moet gaan.** U de vraag opnieuw gesteld, antwoordde u weinig verhelderend, dat er ook zoiets is als ‘kleuterschool’, maar dat enkel te Senafe werd georganiseerd. U opnieuw gevraagd of er een schoolniveau is tussen het niveau ‘lager onderwijs’ en het niveau ‘secundair onderwijs’, antwoordde u **het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). **Gevraagd of u ooit hoorde van de Tigrinya-term ‘Maekelay Dereja’, antwoordde u daarvan niet gehoord te hebben, en u enkel ‘secundaire school’ kent.** **Het dient vastgesteld, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat het Eritrees onderwijssysteem gekenmerkt wordt door een 5 – 3 – 4 structuur** (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Graden 1 tot en met 5 constitueren het niveau basisschool ofte ‘Elementary school’ – ‘mebaeta dereja’ in de taal Tigrinya – graden 6 tot en met 8 constitueren het niveau ‘middle school’ ofte ‘junior school’ – ‘maekelay dereja’ in de taal Tigrinya – en graden 9 tot en met 12 constitueren het niveau ‘secondary school’ ofte ‘high school’ – kaelay dereja in de taal Tigrinya.** **Dat u geenszins blijkt te weten dat er zoiets bestaat als ‘middle’ ofte ‘junior’ school in Eritrea, en u zelf de term voor dit onderwijsniveau niet herkent wanneer deze u werd voorgelezen in de taal Tigrinya – hoewel u, zo u oppert, zelf school liep in dit niveau van het Eritrees onderwijs (gegeven uw verklaring school gelopen te hebben tot de 7e, dan wel de 8e graad) – doet verder fundamenteel afbreuk aan de hierboven reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen wat betreft uw scholing in Eritrea, en bij uitbreiding aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden Eritrese herkomst –en nationaliteit.**

U verklaarde dat men na afloop van de 11e graad, naar Sawa moet gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd **wat ‘Sawa’ is**, antwoordde u dat u er zelf niet ging, u het niet precies weet, er vroeger militaire training werd gehouden, en mensen er later heengingen om hun onderwijs te beëindigen en een examen af te leggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd **of er op heden nog militaire training gegeven wordt te Sawa, antwoordde u het niet te weten**, en herhaalde u dat het vroeger een trainingsplek was, en op heden een plek voor studenten. Gevraagd hoe de school te Sawa heet, antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd waarvan ‘Sawa’ eigenlijk de naam is, antwoordde u dat u hoorde dat het een trainingskamp is met enkele huizen. Gevraagd of Sawa dan toch niet enkel een school betreft, maar ook een trainingsplek, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u herhalend dat het vroeger een militair trainingskamp was, en het nu een plek betreft waar studenten studeren. Gevraagd

of de studenten, die te Sawa gaan studeren, dan geen militaire training moeten volgen, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat u hoorde dat sommige mensen die goede punten behalen, hun onderwijs mogen voortzetten, en **u reeds hoorde spreken over ‘Mai Nefhi’** (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wat ‘Mai Nefhi’ is, antwoordde u evenwel **het niet te kunnen uitleggen, noch te kunnen zeggen wát het is, en daarover geen concrete informatie te hebben**. U herinnerd aan uw verklaring, namelijk ‘dat u mensen hoorde spreken over Mai Nefhi’, en u gevraagd wat u er dan over hoorde, antwoordde u niet zeker te weten of mensen daarheen moeten gaan om te werken, dan wel om te studeren. Gevraagd waar Mai Nefhi ergens gelegen is, antwoordde u opnieuw **het niet te weten**. Gevraagd **waar ‘Sawa’ ergens gelegen is in Eritrea**, antwoordde u **het niet te weten**. Opnieuw gevraagd of de studenten die naar Sawa gaan, daar dan geen militaire training moeten doen, dan wel of ze die training elders moeten volgen, antwoordde u dat u enkel weet dat degenen die goeie punten scoren mogen verder studeren, en de anderen aangesteld worden in het leger. Gevraagd waar die personen – die in het leger worden aangesteld – dan hun militaire basistraining krijgen, antwoordde u **het niet te weten**.

Het dient vastgesteld, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat het 12e en laatste jaar onderwijs inderdaad in het militaire trainingskamp Sawa dient te worden gevolgd. Reden hiervoor is dat deze studenten meteen ook hun militaire basistraining moeten ontvangen, een manier waarop de Eritrese overheid de controle op jonge Eritreeërs opvoert, van de leeftijd dat ze dienstplichtig zijn. Iedere student die te Sawa de laatste en 12e graad van het Eritrees onderwijs volgt, wordt er ook militair getraind, ongeacht de schoolse resultaten die er behaald worden. Het door u genoemde ‘Mai Nefhi’ betreft een universiteit ten zuiden van Asmara, bestaande uit een faculteit onderwijs, een faculteit ingenieurswetenschappen en een faculteit technologie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het dient vastgesteld dat uw verklaringen met betrekkingen tot Sawa niet weten te overtuigen. Immers, u oppert te weten dat men in Sawa het laatste, 12e jaar van het onderwijs dient te volgen, maar waar Sawa is, en wat Sawa eigenlijk is, blijkt u niet te weten. U blijkt evenmin op de hoogte te zijn van het feit dat alle studenten te Sawa eveneens militair getraind worden. Dat u voorts oppert ‘gehoord te hebben van ‘ Mai Nefhi, maar op geen enkele wijze weet te verduidelijken wat ‘Mai Nefhi’ dan zou zijn, of waarop u daarmee zou doelen, wijst enkel op, selectief en gebrekkig, ingestudeerde kennis, die u geenszins weet te verduidelijken.

Gevraagd naar publieke feestdagen, gevierd in Eritrea, wist u aan te geven dat er de onafhankelijkheidsdag is op 24 Ginbot [24 mei], martelarendag en vrouwendag op 8 Megabit [8 maart] (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of er nog andere publieke feestdagen zijn, antwoordde u enkel deze te kennen. Gevraagd of er ook publieke feestdagen zijn in de maand Meskerem [september], antwoordde u het niet te weten. Gevraagd wanneer ‘martelarendag’ wordt gevierd, antwoordde u 21 Sene [21 juni]. Gevraagd of u zeker bent van deze datum, antwoordde u bevestigend. U ter bevestiging opnieuw gevraagd op welke datum Martelarendag wordt gevierd, antwoordde u opnieuw 21 Sene (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Ter verduidelijking gevraagd of dit iets is dat u pas hier, in België leerde, dan wel of u dit reeds wist wanneer u nog in Eritrea woonde, antwoordde u dat u het daar al wist, maar u zich misschien vergist. Gevraagd waarom u denkt dat u zich mogelijks vergist, antwoordde u enkel te weten dat onafhankelijkheidsdag op de 24e wordt gevierd, martelarendag op 21 sene, en vrouwendag op de 8e Megabit [maart]. **Het dient echter vastgesteld, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat martelarendag jaarlijks op datum van 20 Sene, en niet 21 Sene gevierd wordt.** Gevraagd welke van deze feestdagen als eerste wordt gevierd in het jaar, gaf u aan **dat het eerst onafhankelijkheidsdag is, daarna martelarendag en dan vrouwendag** (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U erop gewezen dat deze verklaring geenszins consistent is met de door u genoemde data van deze feestdagen, gezien u verklaarde dat vrouwendag in de derde maand valt, onafhankelijkheidsdag in de vijfde en martelarendag in de zesde maand, antwoordde u dat het normaal is dat u wel eens een fout maakt. U gesteld dat dit toch geen moeilijke vraag betreft, verklaarde u dat u wel de juiste informatie geeft maar u fout antwoordt als er u vele vragen worden gesteld. U erop gewezen dat deze vraag enkel van u verwacht dat u zou weten uit te leggen welke feestdag eerst gevierd werd tijdens het jaar, en welke erna, **antwoordde u herhalend en opnieuw incorrect**, dat het eerst onafhankelijkheidsdag is, daarna martelarendag, en dan vrouwendag. **Dat u niet in staat bleek te zijn de volgorde van deze feestdagen zoals deze vallen tijdens het kalenderjaar, hetgeen geen precieze kennis maar eerder naar kennis uit ervaring peilt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden Eritrese herkomst en nationaliteit.** U gevraagd of er ook geen dag bestaat waarop de start van de gewapende onafhankelijkheidsstrijd wordt gevierd, antwoordde u dat de strijd aanving in de maand Meskerem

[september] van het jaar 1961. U gesteld dat er een feestdag is in de maand Meskerem waarop het begin van deze strijd wordt herdacht, en gevraagd op welke datum in de maand Meskerem dit is, antwoordde u de datum **niet te kennen**. Gevraagd hoe deze feestdag wordt genoemd, antwoordde u opnieuw het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom u deze feestdag niet vermeldde, wanneer er u letterlijk gevraagd werd of er een publieke feestdag bestaat in de maand Meskerem, antwoordde u het zich niet te herinneren. **Het dient vastgesteld dat de feestdag waarop de start van de Eritrese onafhankelijkheidsstrijd jaarlijks wordt herdacht, de feestdag 'Bahti Meskerem' betreft, en deze elk jaar gevierd wordt op datum van 1 Meskerem [1 september]. Dat u dit niet wist aan te geven, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden Eritrese herkomst en nationaliteit.**

U verklaarde dat uw echtgenoot soldaat was, en aangesteld was te Assab (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U gevraagd waar Assab gelegen is, antwoordde u echter het enkel bij naam te kennen, en voegde u eraan toe Senafe nooit verlaten te hebben. Gevraagd of u dan niet wou weten waar uw man naar toe moest, na jullie huwelijk, antwoordde u dat jullie wel huwden, maar jullie niet echt een getrouwd leven hadden, u bij uw familie verbleef wanneer hij op zijn dienstplek was, jullie twee kinderen hebben samen, en u bij hem en zijn familie verbleef wanneer hij op verlof kwam. **Dat u niet zou weten waar Assab ergens gelegen zou zijn in Eritrea, omdat uw man niet vaak thuis was als soldaat [net omdát hij te Assab vertoefde], wordt echter niet aannemelijk bevonden. Dat u bovendien zelf aangaf dat u samen met uw man zou wonen wanneer hij op verlof was, en jullie twee kinderen hebben samen, versterkt enkel de bevreemdende vaststelling dat u geenszins weet aan te geven waar Assab gelegen zou zijn, gezien het allerm minst onredelijk is te verwachten van iemand die samen met haar echtgenoot twee kinderen heeft, en enkel samenwoonde met haar echtgenoot wanneer deze (militair) verlof had, zou weten waar deze opnieuw heen moest gaan na afloop van de verlofperiode.** Later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd naar de administratieve indeling van Eritrea in verschillende 'zoba's, wist u dan wel weer aan te geven dat Assab de hoofdstad betreft van zoba Debubawi Keyh Bahri, alsook dat 'Batse' de hoofdstad betreft van de zoba Semienawi Keyh Bahri, en wist u ook andere 'zoba's' in Eritrea te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd aan welke zee het land Eritrea gelegen is, antwoordde u 'Batse' – hetgeen evenwel geen zee betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of de naam van de zee aan dewelke het land Eritrea gelegen is, 'Batse' is antwoordde u dat de kust te Batse is (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wat Batse is, antwoordde u het niet te weten. U erop gewezen dat u zelf Batse vermeldt, en gevraagd wat u dan bedoelt, antwoordde u enkel dat het een plek aan de kust is. U wist nadien dan toch aan te geven dat Batse een stad betreft, maar u weet niet aan welke zee deze stad gelegen zou zijn. Gevraagd welke van de door u genoemde zoba's aan zee gelegen zijn, antwoordde u opnieuw Batse – hetgeen evenwel geen zoba betreft. Gevraagd welke zoba dat dan is, twijfelde u tussen de zoba's 'Semienawi Keyh Bahri' en 'Debubawi Keyh Bahri' – zoba's waarvan de naam letterlijk 'Noordelijke Rode Zee' en 'Zuidelijke Rode Zee' betekent – en gaf u ten slotte aan dat Batse in Semienawi Keyh Bahri gelegen is. Gevraagd of het enkel de zoba 'Semienawi Keyh Bahri' is die aan zee gelegen is, dan wel of er nog andere zoba's aan zee gelegen zijn in Eritrea, antwoordde u het niet te weten – een onwetendheid die, gegeven de namen van de Eritrese zoba's die aan de Rode Zee grenzen ['Semienawi Keyh Bahri' ofte 'Noordelijke Rode Zee', en 'Debubawi Keyh Bahri' ofte 'Zuidelijke rode Zee'], uiterst bevreemdend is. U erop gewezen dat u de namen van deze zoba's oppert te kennen en gevraagd of u dan niet weet welke de naam van de Zee is aan dewelke Eritrea gelegen is, antwoordde u het niet te weten, en voegde u er al gissend 'Mitsiwa' aan toe. Gevraagd of dat de naam van de zee betreft, antwoordde het niet te weten, en voegde u eraan toe dat het waarschijnlijk wel zo is (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u reeds van 'Massawa' hoorde, vroeg u zich af of dat een stad is. U erop gewezen dat de vraag aan u wordt gesteld, antwoordde u het niet te kennen. Gevraagd wat 'Mitsiwa' is, antwoordde u dat u mensen hoorde spreken over 'Mitsiwa' en u denkt dat dat in de omgeving van Assab is gelegen. Nadien wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat het ofwel in de omgeving van Assab is, dan wel in de omgeving van Batse. Gevraagd wat 'Mitsiwa' eigenlijk is, en bij wijze van voorbeeld gevraagd of het de naam van een dorp, stad, zee, of berg betreft, antwoordde u het niet te weten. **Dat u niet in staat blijkt te zijn aan te geven aan welke zee het land Eritrea gelegen is, hoewel u wel opperde te 'weten' dat de stad Batse in de zoba 'Semienawi Keyh Bahri' gelegen is – de zoba waarvan de naam letterlijk 'Noordelijke Rode Zee' betekent – doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit. Immers, dat u helemaal niet in staat bleek om de naam van de zee aan dewelke Eritrea gelegen is, te noemen, maar u klaarblijkelijk wél wist aan te geven dat Batse gelegen is in de zoba Semienawi Keyh Bahri – ofte 'Noordelijke Rode Zee' (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), wijst er enkel opnieuw op dat u deze kennis (gebrek) instudeerde. Immers, als u waarlijk zou weten dat Batse in de zoba 'Semienawi Keyh Bahri' gelegen is, is het**

allesbehalve onredelijk te verwachten dat u ook zou weten dat deze zoba genoemd is naar de zee aan dewelke ze gelegen is, met name de Rode Zee, ofte 'Keyh Bahri'. Dat u dit geenszins blijkt te beseffen, wijst opnieuw enkel op gebrekkig ingestudeerde kennis, die niet overtuigt. Dat u voorts opperde reeds van 'Mitsiwa' te hebben gehoord, maar niet met zekerheid weet aan te geven waar deze plek gelegen zou zijn, noch of Mitsiwa een dorp, stad of berg betreft, hoewel u wél opperde de stad Batse te kennen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit. Immers, 'Batse' is onderdeel van de stad Massawa, ofte 'Mitsiwa', een stad gelegen aan de Rode Zee, ofte 'Keyh Bahri' in de taal Tigrinya. Dat u opperde Batse te kennen maar nooit gehoord te hebben van Massawa, en Mitsiwa wel te 'kennen' maar niet wist aan te geven of dit de naam van een dorp, stad, berg of zee zou zijn, wijst enkel op oppervlakkig en gebrekkig ingestudeerde kennis. Deze vaststellingen doen dan ook verder fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit.

U legde, ter ondersteuning van de door u voorgehouden Eritrese herkomst en nationaliteit, kopieën neer van de Eritrese identiteitskaarten van uw ouders. Deze werden per DHL opgestuurd vanuit Asmara, maar u weet niet aan te geven wie de persoon was die deze opgestuurd zou hebben wanneer u deze vraag gesteld werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Wanneer u dan gevraagd werd wie 'Awet Tewelde' is – de naam vermeld als afzender op de enveloppe van het postorderbedrijf DHL, antwoordde u dat dat uw neef is. Gevraagd waarom er geen documenten ú betreffende opgestuurd werden, zoals uw huwelijksakte, dan wel schoolrapporten van u of andere documenten, antwoordde u dat u wel een huwelijksakte heeft, maar u toch weet waar uw man zich bevindt en u dus uw huwelijksakte niet nodig heeft. Uit de vertaling van de door u neergelegde kopieën van de identiteitskaarten van de personen van wie u beweert dat het uw ouders zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 31), blijkt dat de identiteitskaart van uw vader op 1 januari 1993 afgegeven werd, en erop vermeld staat dat zijn adres te Adi Bagie is, in de 'nues zoba' Senafe, gelegen in 'zoba Debub'. Uit de vertaling van de identiteitskaart van uw moeder – die afgegeven werd op 30 december 1992 – valt op te maken dat het adres van uw moeder, op datum van afgifte, eveneens te Adi Bagie is, gelegen in de 'zoba Akule Guzay' betreft, onder de administratie van 'Tahtay Agruf'. Gevraagd wat 'Akule Guzay' is, antwoordde u dat dat de vroegere naam van de regio van Senafe betreft, en het zo geschreven wordt op elke identiteitskaart. Gevraagd waarom het dan niet zo geschreven staat op de identiteitskaart van uw vader (die slechts twee dagen later afgeleverd zou zijn), antwoordde u het niet te weten. U gewezen dat op de identiteitskaart van uw vader, reeds 'nues zoba Senafe' en 'zoba Debub' vermeld staat, hoewel die slechts twee dagen later afgeleverd zou zijn dan de identiteitskaart van uw moeder, verklaarde u dat Akule Guzay ook subzone Senafe betreft, en 'Akule Guzay' een naam is die voornamelijk door ouderen wordt gehanteerd. Gevraagd wanneer de naam 'Akulo Guzay' vervangen werd, antwoordde u het niet te weten. Het dient vastgesteld, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat het land Eritrea na de onafhankelijkheid ingedeeld was in 10 provincies, die in het jaar 1996 werden vervangen door zes zoba's met geheel verschillende namen. Zo bestaat de 'Zoba Debub' slechts sinds het jaar 1996. Het is dan ook niet mogelijk dat op de identiteitskaart van uw vader – die in januari van het jaar 1993 afgeleverd werd – reeds vermeld wordt dat uw vader woonde in de zoba Debub, pues zoba Senafe, immers: de zoba Debub bestond niet op de datum waarop deze identiteitskaart werd afgeleverd. Deze vaststelling wijst er enkel op dat de door u voorgelegde kopie van de identiteitskaart van uw vader, niet authentiek is. Voorts dient tevens gewezen op de grote schaal van corruptie, zowel binnen als buiten Eritrea, wat betreft alle vormen van Eritrese identiteitsdocumenten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen het nagenoeg onmogelijk maakt de authenticiteit van Eritrese documenten na te gaan. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, alsook gezien de vaststelling dat de door u neergelegde kopie van de identiteitskaart van uw vader inconsistenties bevat, kan het CGVS geenszins geloof hechten aan uw verklaringen omtrent deze documenten, en de door u voorgehouden authenticiteit ervan.

Bovenstaande vaststellingen indachtig, dient besloten dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw asielaanvraag, geenszins weten te overtuigen, en de door u geopperde Eritrese nationaliteit –en afkomst, niet aannemelijk wordt bevonden.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten – m.n. de kopieën van de identiteitskaarten van de personen van wie u oppert dat het uw ouders zijn, werden reeds besproken, en weten de hierboven gemaakte vaststellingen niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn. “

2. Over de rechtspleging

2.1. Waar verzoekster een “*beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing bij de raad voor vreemdelingenbetwistingen*” van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing instelt, wijst de Raad erop dat de Raad krachtens artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen of vernietigen. Dit artikel, noch enige andere bepaling geeft aan de Raad de bevoegdheid om deze beslissing te schorsen.

Bovendien gelet op artikel 39/70 van de Vreemdelingewet, schort het indienen van een beroep tegen de bestreden beslissing de uitvoering ervan van rechtswege op.

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een eerste en tweede middel de schending aan “*van artikel 2 en 3 de wet betreffende de uitdrukkelijke motovering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991), meerbepaald de materiële motiveringsplicht en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht*”.

Een derde en vierde middel wordt afgeleid uit de schending aan “*van artikel 3 EVRM en artikel 1 A lid 2 eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen*” en stelt dat verwerende partij in haar negatieve beslissing beweert dat verzoekster “*noch direct, noch indirect teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritria afkomstig te zijn*”.

In een vijfde middel voert verzoekster de schending aan “*van de bepalingen van het VN-Verdrag, inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het bijzonder van artikel 2, 3 en 39*” en meent “*Zoals reeds vermeld handelt verzoekster niet alleen voor zichzelf maar ook voor haar minderjarige kinderen M. en D., die eveneens vermeld worden in de besteden beslissing. Niet alleen verzoekster doch ook haar minderjarige kinderen worden de vluchtelingenstatus en secundaire bescherming geweigerd. Dit impliceert dat zij aan bovenvermelde mensonterende en vernederende praktijken kunnen worden blootgesteld*”.

3.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift volgende stukken:

- “1. *Bestreden beslissing dd. 30 juli 2015*
2. *Beslissing tot toekenning van juridische tweedelijnsbijstand dd. 16 mei 2013 door het Bureau voor Juridische Bijstand van de Orde van Advocaten te Dendermonde;*
3. *Ondertekende beslissing dd. 3 september 2015 door het Bureau voor Juridisch Bijstand van de Orde van Advocaten te Dendermonde;*
4. *Ontvangstbewijs van aangifte van verblijfsverandering – Bewijs geboorte kinderen;*
5. *Schrijven vanwege maatschappelijke werker van verzoekster naar raadsman van verzoekster;*
6. *Schrijven dd. 26 augustus 2015 vanwege het Leerpunt Waas en Dender naar raadsman verzoekster;*
7. *Landkaart Eritrea: bewijs grote afstand tussen Senafe en Assab;*
8. *Huwelijksakte van verzoekster en dhr. Gebrezigabiher – bewijs gehuwd in Eritrea;*
9. *Informatie omtrent Eritrees-orthodoxe kerk;*
10. *Foto's van verzoekster met familie en vrienden in Eritrea;*
11. *Verzendingsbewijs stukken vanuit Asmara, Eritrea;*
12. *Landkaart Eritrea: bewijs negatief reisadvies”.*

Beoordeling

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

3.4. De Raad benadrukt verder dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

3.5. De commissaris-generaal heeft terecht doorgevraagd over de Eritrese maatschappij en verzoekster aldus de mogelijkheid geboden haar nationaliteit aan te tonen nu ze niet in het bezit was van bewijskrachtige identiteitsdocumenten. Immers verzoekster dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Eritrea en haar eigen leefwereld. Er wordt dus niet verwacht dat verzoekster een gedetailleerde geografische en (socio-)politieke kennis van Eritrea kan aantonen, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoeksters profiel en dat zij haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten.

3.6. Immers er dient een verschil gemaakt te worden tussen algemene kennis en persoonlijk ervaren kennis. Er werden verzoekster talrijke vragen gesteld die bijzonder eenvoudig te beantwoorden zijn en niet op algemene (in te studeren) kennis steunen (zie: in de hoeveelste graad gestopt met schoollopen; hoe oud ze was toen ze van school ging; een schooljaar overgedaan; de plaatsen waar ze schoolliep; de kazerne van echtgenoot; etnieën in haar eigen omgeving) maar die verzoekster niet kon beantwoorden. Verzoekster kende evenmin de benamingen van de schoolniveaus en herkende deze ook niet wanneer de namen haar werden voorgelegd. Voorts kan verzoekster dit schoollopen niet verbinden aan een nochtans bijzonder ingrijpende gebeurtenis als de oorlog in 2000 in haar regio. Het is immers redelijk te veronderstellen dat verzoekster zich zou herinneren in welke klas ze zat of welke leerkracht ze toen had die de kinderen over de gevaren moet verteld hebben.

Aldus kan worden vastgesteld, en wordt in het verzoekschrift niet betwist dat verzoekster manifest geen kennis heeft van het schoolsysteem in Eritrea waar ze beweerdelijk schoolliep.

Verzoekster kan wel spontaan verklaren dat ze tot 19 jaar naar school ging en raakt pas in de war wanneer dit niet strookt met haar verklaringen over de studiejaren in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Het is dan ook aannemelijk dat verzoekster naar school ging, doch niet dat ze in Eritrea naar school ging.

3.7. Verzoekster is ook niet bekend met haar levensomgeving. Dat verzoekster wiens echtgenoot in het leger zou zijn geweest, niet zou weten wat de Sawa is, kan niet aanvaard worden. Evenmin kan ingezien worden waarom verzoekster over 'Mai Nefhi' spreekt, wanneer ze niet weet dat dit een universiteit is ten zuiden van Asmara. Verzoekster brengt louter theoretische begrippen aan die ze niet kan invullen. Zo kon verzoekster wel verschillende 'zoba's' opsommen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20, Assab de hoofdstad van zoba Debubawi Keyh Bahri, 'Batse' de hoofdstad van de zoba Semienawi Keyh Bahri en andere 'zoba's' in Eritrea). Anderzijds kon ze deze kennis niet toepassen. Verzoekster kan de stammen opsommen maar kan ze niet zeggen welke in Senafe wonen, dat -althans volgens het verzoekschrift- een klein dorp is. Zo verklaarde verzoekster ook dat haar man gelegerd was in 'Assab' maar niet kon toelichten waar dit gelegen was terwijl indien verzoekster werkelijk afkomstig zou zijn uit Eritrea dan kan kon verwacht worden dat ze misschien niet zo goed alle zoba's kon opsommen maar wel dat ze zou gehoord en besproken hebben met haar man en familie, waar haar man gekazerneerd was en waarnaar hij heen en weer reisde. Dat verzoekster nooit Senafe zou verlaten hebben is hierbij irrelevant. Verzoekster heeft kennis die niet bij haar leven hoort terwijl ze andere eenvoudige zaken waarvan kan aangenomen worden dat kinderen in de lagere school dit leren (zie gehoorverslag CGVS, p. 19-20, en de naam van zee waaraan Eritrea grenst) niet kent. Ten slotte behoeft geenszins enige scholing om de belangrijke publieke feestdagen te kennen die jaarlijks terugkeren zodat verzoekster niet aantoonde dat deze feestdagen gedurende 27 jaar in haar omgeving werden gevierd.

3.8. Het is niet aannemelijk dat verzoekster onbekend is met haar beweerdelijke eigen levenswandel, haar schoolleven en de evidente feiten over de militaire dienstplicht van haar echtgenoot, terwijl verzoekster wel op andere, zaken die veel minder tot haar leefwereld behoren (zoba's, aantal en namen van stammen, talen) op theoretische wijze kon opsommen en daarenboven een aantal termen wel degelijk kende, doch niet kon situeren. Aldus kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Eritrese nationaliteit, noch aan de hierop gesteunde asielmotieven.

3.9. Verzoekster betwist niet dat ze onbekend is met het schoolsysteem in Eritrea wat meteen ook onderuithaalt dat ze ooit heeft schoolgelopen in dit land. Indien verzoekster volgens de getuigenis van het Leerpunt Waas en Dender te Sint-Niklaas (stuk 6) verstandelijke beperkingen zou hebben, dan kan dit niet blijken uit haar antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 16-17). Het is mogelijk dat verzoekster moeilijk functioneert in een Westerse opleiding en ook niet gemakkelijk het Nederlands kan aanleren en dat ook schrijven en lezen in het Latijnse geschrift moeilijk gaat, doch het attest strookt niet met haar verklaringen waaruit wel kan blijken dat ze theoretische kennis heeft, en bovendien is verzoekster ook geen analfabeet zoals de getuigenis beweert. Verzoekster werd ook telkens geconfronteerd met haar tegenstrijdigheden zodat ze zich kon herpakken of uitleggen. Verzoekster was echter niet in staat een redelijke verklaring te bieden voor haar incoherente en strijdige verklaringen terwijl ze wel trachtte haar verklaringen te wijzigen om aan bepaalde tegenstrijdigheden tegemoet te komen.

3.10. Verzoekster legt nog een attest voor van haar maatschappelijk werkster (stuk 6 bij verzoekschrift) waaruit moet blijken dat verzoeksters kinderen opvoedingsproblemen hebben en hun moeder voortdurend opeisen. Ze stelt zich hierbij *"dan ook ernstig de vraag hoe dit verhoor [CGVS-gehoor] van meer dan vier uur heeft kunnen plaatsvinden met de kinderen erbij. Mevr. T. G. zelf vertelt dat de*

kinderen voor haar een grote afleiding vormden tijdens het verhoor en dat omwille van die reden (en andere redenen) bepaalde tegenstrijdigheden in haar verhaal zijn genoteerd”.

3.11. Verwerende partij werpt op dat *“uit het gehoorverslag inderdaad blijkt dat de kinderen van verzoekster vanaf ongeveer halfweg het gehoor binnengekomen zijn in het gehoorlokaal (gehoorverslag CGVS, p. 15). Dit kan inderdaad geleid hebben tot een vermindering van concentratie in hoofde van verzoekster. Verweerder wijst er echter op dat ook voor de binnenkomst van haar kinderen, er incoherenties en onwetendheden in de verklaringen van verzoekster zaten. Bovendien merkt verweerder op dat niet alle tegenstrijdigheden, onwetendheden en incoherenties verklaard kunnen worden door een vermindering van concentratie van verzoekster. Uit het gehoorverslag blijkt bovendien dat de protection officer in de mate van het mogelijk begrip heeft opgebracht voor de situatie door verschillende korte pauzes in te lassen zodat verzoekster haar kinderen kon kalmeren en het gehoor achteraf verderzetten. Bovendien heeft de aanwezige advocaat, toen hij de mogelijkheid had aan het eind van het gehoor, geen opmerkingen gemaakt over de omstandigheden van het gehoor, als zou verzoekster niet in staat geweest zijn om coherente en duidelijke verklaringen af te leggen als gevolg van de aanwezigheid van de kinderen van verzoekster”.* De CGVS kan op dit punt gevolgd worden nu dit uit het CGVS-gehoor kan blijken. Bovendien is het verzoekster vrij haar kinderen al dan niet mee te nemen naar het CGVS-gehoor. Uit het geheel van verzoeksters verklaringen kan niet blijken dat al naargelang het onderwerp haar (on)wetendheid te wijten is aan haar kinderen, noch kan blijken dat deze te wijten zou zijn aan haar kinderen nu deze ook voor de pauze voorkomen.

3.12. De Raad kan vaststellen dat verzoekster, niet kan aantonen bekend te zijn met Eritrea, laat staan er gewoond te hebben en er opgegroeid te zijn. De door de commissaris-generaal correct weergegeven flagrante onwetendheden en lacunes raken de kern van het relaas en zijn pertinent. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoeksters asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld.

3.13. Verzoekster poogt haar nationaliteit nog aan te tonen aan de hand van documenten. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad kan immers de aangebrachte stukken als bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Ten slotte volstaat het niet louter documenten neer te leggen maar moet het nut ervan worden aangetoond en moet worden aannemelijk gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

3.14. Verzoekster legde op het CGVS de identiteitsdocumenten van haar ouders neer terwijl niet kan worden ingezien waarom ze haar eigen identiteit niet zou kunnen aantonen te meer nu ze in een vluchtelingenkamp in Ethiopië zou verbleven hebben. Nog daargelaten dat verzoekster eerst niet weet wie deze documenten van haar ouders heeft opgestuurd wijzigd ze dit daarna door de boute bewering dat de door de CGVS voorgelezen naam een neef was, wat bezwaarlijk kan overtuigen nu verzoekster spontaan had moeten weten wie ze aangesproken heeft voor de stukken. Door te stellen dat verzoekster *“formeel [is] dat de door haar voorgelegde stukken, namelijk de Eritrese identiteitskaarten van haar ouders, wel authentiek zijn”*, komt ze niet verder dan een bevestiging van haar beweringen. Dit is onvoldoende om de manifeste inhoudelijke gebreken inzake de adressen van haar ouders en de tegenstrijdige plaatsnamen te verschonen. Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is het *“niet mogelijk dat op de identiteitskaart van uw vader – die in januari van het jaar 1993 afgeleverd werd – reeds vermeld wordt dat uw vader woonde in de zoba Debub, nues zoba Senafe, immers: de zoba Debub bestond niet op de datum waarop deze identiteitskaart werd afgeleverd”*. Uit de door verzoekster neergelegde identiteitsdocumenten kan slechts blijken dat verzoekster haar nationaliteit met valse stukken tracht te bewijzen.

3.15. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt op grote schaal corruptie van Eritrese identiteitsdocumenten. De beoordeling van de bewijswaarde van Eritrese documenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat een document slechts één element is in het asielrelaas en de bewijswaarde afhangt van de verklaringen van asielzoekers en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de ongeloofwaardig van haar nationaliteit en dus asielrelaas te herstellen.

3.16. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een huwelijksakte van verzoekster en dhr. G. neer. Verzoekster verklaart "dat zij in Eritrea is gehuwd: op de voorkant van de huwelijksakte staat duidelijk *"Eritrean Orthodox Church"*. (stuk 8) *De naam van de kerk zegt het reeds zelf doch ook verdere opzoekingen bevestigen dat voormelde kerk is gevestigd in Eritrea, namelijk in de hoofdstad Asmara.* (stuk 9) *Verder legt verzoekster een aantal foto's met haar familie en vrienden in Eritrea voor, wat opnieuw haar Eritreese afkomst bevestigt.* (stuk 10)"

Uit het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar identiteit niet bewijst zodat niet kan worden geverifieerd of de documenten wel op haar betrekking hebben. De voorgelegde huwelijksakte, in zoverre het een origineel betreft zoals het verzoekschrift stelt, komt voor als een eenvoudige kaart zonder bijzonderheden dat gemakkelijk aan te maken is zodat in casu de nadruk dient gelegd te worden op verzoeksters verklaringen. Aldus kan er geen bewijswaarde aan het stuk worden gehecht nu verzoeksters verklaringen geheel onvoldoende waren om haar Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. Bovendien ondergraaft het gemak waarmee valse stukken kunnen verkregen worden en aangezien verzoekster reeds valse identiteitskaarten van haar ouders neerlegde, de bewijskracht van deze huwelijksakte. Dat de stukken *"vanuit Asmara, zijnde de hoofdstad van Eritrea, per DHL naar verzoekster in België zijn verzonden.* (stuk 11)" kan de bewijswaarde van deze stukken niet aantonen nu dit gemakkelijk te organiseren valt.

De foto's kunnen slechts aantonen dat verzoeksters gehuwd was, wat niet wordt betwist te meer verzoekster ter terechtzitting stelt dat haar echtgenoot intussen van haar weg is en een nieuwe familie heeft in Israël. Er wordt dan ook niet aangetoond waarom verzoekster noch omwille van deze man problemen zou hebben in Eritrea – in zoverre haar nationaliteit gevolgd wordt, *quod non*. Ten slotte kan verzoekster door het neerleggen van een huwelijksakte niet tezelfdertijd haar geringe cognitieve vermogens benadrukken wanneer anderzijds blijkt dat verzoekster met gemak documenten kan voorleggen, waarvan de bewijswaarde weliswaar niet kan overtuigen, maar toch aantonen dat verzoekster voldoende doelgericht kan handelen.

3.17. Verzoekster meent dat de motivering van de bestreden beslissing gebrekkig is omdat de bestreden beslissing niet aanduidt vanwaar verzoekster dan wel afkomstig is en naar waar zij dient te worden teruggeleid. Het komt de Raad niet toe om op speculatieve wijze een identiteit en nationaliteit aan te meten wanneer verzoekster dit uit eigen beweging nalaat. Wel ten deze wordt niet betwist dat verzoekster afkomstig is uit de hoorn van Afrika, zoals zij ook zelf stelt noch dat, zoals verzoekster verklaart, haar jongste dochter in Ethiopië geboren is (CGVS-gehoor) (en ook al legt verzoekster haar geboorteakte niet neer). Verzoekster toont niet aan afkomstig te zijn uit Eritrea en ontkent aldus zelf haar ware identiteit en nationaliteit. Verzoekster kan bezwaarlijk menen dat het de asielinstantie of de Raad toekomt het tegenbewijs te leveren. Verzoekster heeft contacten met haar man (die in Israël zou zijn) en haar familie die documenten kan opsturen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoekster niet naar haar eigen land van herkomst kan terugkeren.

3.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.19. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C- 465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3.20. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

3.21. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoont, noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea zodat de afweging inzake artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet dient te gebeuren ten opzichte van Eritrea. De stukken inzake de situatie in Eritrea zijn dan ook niet dienstig. Uit

de vaststelling dat verzoekster haar eigen nationaliteit niet kenbaar wenst te maken dient evenzeer te worden afgeleid dat verzoekster meent tegenover het land van haar nationaliteit geen motieven te hebben die een nood aan internationale bescherming kunnen aantonen. Verzoekster kan dan ook niet beweren dat het terugzenden van verzoekster en haar kinderen naar haar land van nationaliteit een schending inhoudt in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Besluit

4.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

4.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK